

SEIER

ARBEIDS- OG INKLUDERINGSDEPARTEMENTET

MOTTATT

17 JUN 2009

Org.nr.971 272 600

Arbeids- og inkluderingsdepartementet
Innvandringsavdelingen
Postboks 8019, Dep
0030 Oslo

Oslo, 15.06.09

Deres ref: 200901628 -/ SBL

Høringsuttalelse;

Høring – forslag til endringer i midlertidig forskrift 24. februar 2005 nr 165 (MUF- forskriften)- fornyet vurdering med sikte på varig opphold

Det vises til departementets høringsbrev datert 22.05.09.

Frist

Frist for å komme med uttalelse til forslagene er satt til den 16.06.09. Uttalelse er således med dette rettidig.

Forslaget:

FORSLAG TIL ENDRINGER I MIDERTIDIG FORSKRIFT AV 24. FEB-RUAR 2005 NR. 0165

I midlertidig forskrift av 24.februar 2005 nr 0165 gjøres følgende endringer:

Ny § 2c skal lyde:

§ 2c

Det kan, i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd, gis arbeidstillatelse eller oppholdstil-latelse til irakiske borgere som

- a) har hatt arbeidstillatelse etter § 2 og senere ikke har fått tillatelsen fornyet,*
- b) har, etter søknad etter forskriften her, hatt tillatelse i medhold av utlendingsloven § 8 annet ledd, og senere ikke har fått tillatelsen fornyet, eller*
- c) etter søknad etter forskriften her, i 2006 fikk behandlingen av søknad om arbeidstillatelse stilt i bero før Utlendingsdirektoratet fattet vedtak i saken, og senere har fått avslag på søknaden eller søknaden ikke er ferdig behandlet*

Første gangs søknad om arbeids- eller oppholdstillatelse etter første ledd må fremmes før 1.oktober 2009. Slik søknad skal fremmes fra riket og gjennom politiet, jf utlendingsforskriften § 11 sjette ledd. Dersom det er fremmet søknad om foreløpig tillatelse etter § 2b, skal denne søknaden også behandles som søknad om tillatelse etter første ledd.

Foreløpig tillatelse etter § 2b gjelder frem til søknad om tillatelse etter første ledd er avgjort i første instans. Etter at søknad etter bestemmelsen her er avgjort i første instans, gjelder den foreløpige tillatelsen fortsatt, dersom klage fremsettes og gis oppsettende virkning.

SELVHJELP for innvandrere og flyktninger

Oslo:
Langegt. 1
Pb 8856 St. Olavs plass
0130 Oslo
Tlf.: 22 03 48 30
Fax: 22 11 05 13

Kristiansand:
Skippergt. 2
4610 Kristiansand
Tlf.: 38 07 10 95
38 07 11 77
Fax: 38 02 89 77

Ålesund:
Kirkegt. 4
6004 Ålesund
Tlf.: 70 11 55 30
70 11 55 31
Fax: 70 12 26 23

Trondheim:
Kongensgt. 60
7012 Trondheim
Tlf.: 73 51 71 84
73 51 74 36
Fax: 73 52 42 08

Bergen:
Valkendorfsgt. 5
5012 Bergen
Tlf.: 55 56 09 00
55 56 09 01
Fax: 55 56 09 02

Stavanger:
Øvre Holmegate 23
4006 Stavanger
Tlf.: 51 89 09 90
Fax: 51 89 09 91

Det skal ikke gis arbeidstillatelse eller oppholdstillatelse etter bestemmelsen her dersom ut-lendingen kan utvises etter utlendingsloven § 29 uten at dette er uforholdsmessig.

Det er et vilkår for tillatelse at søkerens identitet er kjent. Ved behandling av søknad etter første ledd anses identiteten kjent blant annet når søkeren fremlegger irakisk pass som er anerkjent av norske myndigheter som reisedokument, med mindre det er konkrete holdepunkter for at slikt pass bygger på uriktige opplysninger. Det er videre et vilkår for tillatelse etter første ledd at søkeren var i riket 18. mars 2009. Det gjøres unntak for kravet til underhold og bolig, jf. utlendingsforskriften §§ 19 og 20.

Tillatelse etter første ledd gis for ett år og kan fornyes i medhold av utlendingsloven § 11. Tillatelsen kan tilbakekalles, jf. utlendingsloven § 13. Tillatelsen danner grunnlag for bosettingstillatelse, jf. utlendingsloven § 12, og kan danne grunnlag for arbeidstillatelse eller oppholdstillatelse for familiemedlemmer, jf. utlendingsforskriften §§ 22 eller 24.

§ 4 tredje ledd skal lyde: § 2, § 2a, § 2b, § 2c og § 3 opphører å gjelde 1. januar 2014.

Bakgrunn

Forslaget omhandler irakiske kurdere som i 2000 fikk såkalte "MUF"-vedtak, dvs Midlertidig arbeidstillatelse uten rett til bosettingstillatelse eller familiegjengenforening. Vedtakene ble fattet på grunnlag av at Norge fikk en del asylsøknader fra denne gruppen som ble sett på som "problematiske" av norske utlendingsmyndigheter. For å illustrere hvordan myndighetene behandlet denne gruppen allerede for snart 7 år siden, vises det til VG oppslag 25.02.00 om Regjeringens arbeid med å stoppe kurdiske asylsøkere fra Irak, med den svært talende overskriften **"Kurderstopp"**

Justisminister Odd Einar Dørum uttalte følgende i samme oppslaget:

"Et kraftig signal til dem som misbruker asylinstituttet, sier justisminister Odd Einar Dørum til VG."

Var det misbruk av asylinstituttet å søke om beskyttelse som kurder fra Irak i 99/00 ? UDI sin statistikk årene før og etter, samt UNHCR sine anbefalinger, viser klart at mange hadde ett reelt beskyttelsesbehov og var således ikke noen form for misbruk av asylinstituttet.

MUF-tillatelsen ble gitt "for å skremme" mennesker på flukt fra å søke om beskyttelse i Norge, og hvor å ta bort retten til familieliv ble et "signal" for å forhindre at de som var på flukt skulle velge Norge. På det daværende tidspunkt var det heller ikke mulig å returnere irakiske kurdere til Irak. I 2000 var man også svært usikre på fremtiden for denne gruppen, i nevnte oppslag i VG 25.02.00 kan vi lese følgende:

"Men tiltaket har bare en ettårig horisont. Hva som skjer dersom returmulighetene til Nord-Irak ikke har åpnet seg om ett år, kan Dørum ikke svare på"

10 år etter diskuterer myndighetene fortsatt hva de skal gjøre...

Rett til beskyttelse

Videre tør vi hevde at en rekke av de såkalte "MUF"-sakene ikke fikk en reell individuell behandling av spørsmålet om beskyttelse, men at det ble fattet vedtak ut fra deres tilhørighet. Vi tør hevde at under "normale" omstendigheter ville en relativt stor del av denne gruppen fått

enten beskyttelsesvedtak i henhold til utlendingsloven § 17, og/eller §15 og enda flere i henhold § 8, annet ledd, sterke menneskelige hensyn ved at de blant annet var i en flyktninglignende situasjon. Det vises i denne sammenheng til Utlendingsmyndighetenes behandling av personer fra Irak, utenom den tidsbegrensede perioden MUF tillatelser ble gitt. Frem til år 2000 fikk de opphold på humanitært grunnlag. Men også årene etter fikk flertallet av asylsøkere fra Irak generelt opphold, se nedenfor statistikk. (det er dessverre ikke spesifikk statistikk over kurdere fra Irak, men alle asylsøkere fra Irak, det viser likevel klart at flesteparten fikk positiv vedtak).

Statistikk over asylvedtak på asylsøkere fra Irak i perioden 2000 – 2003:

ÅR:	Humanitært	Asyl	Beskyttelse	Avslag
2001	252	10		138
2002	585	35		198
2003	19	9	118	68

I 2002 var det også: 189 dublinsaker og 132 saker som ble trukket, henlagt eller annet

I 2003 var det også: 144 dublinsaker og 90 saker som ble trukket henlagt eller annet.

(kilde UDI)

Statistikkene viser at i perioden 2001 til 2003 har over 70 % av alle asylsøkere fra Irak fått innvilget arbeids- og oppholdstillatelse enten på humanitært grunnlag, asyl eller beskyttelse. Det vil si at 1028 personer fikk innvilget ordinær tillatelse, mens kun 404 personer fikk avslag. Dette indikerer at en vesentlig del av "MUF"-erne under normale omstendigheter ha fått tillatelse i Norge, hvis de hadde ankommet utenom tidsperioden hvor "MUF"-tillatelser ble gitt.

Samtidig i samme periode så anbefalte UNHCR å ikke returnere asylsøkere til de aktuelle områder, jfr. UNHCR anbefalinger av sept.04, hvor det fremkommer blant annet følgende:

"6. In the North, although the overall conditions seem to be better than in the rest of the country, the situation remains tense due to a number of factors. These include the political agenda of and relations between the two main Kurdish parties (PUK and KDP) as well as that of the Kurdish Regional Government authorities (KRG) with the IIG, the on-going debate linked to the modalities of the constitutional process, as well as the establishment of a representative government, and the degree of autonomy for the Kurdish populated areas. The situation in Mosul and Kirkuk has been very tense over the past few months and a number of security incidents including explosions, attacks on police stations and pipelines, assassinations or assassination attempts of political figures have occurred in both cities. The most recent was a car bombing which took place on 18 September in Kirkuk and left 23 persons dead and over 60 others wounded.

7. Furthermore, despite the establishment of the Iraqi Property Claims Commission (IPCC), this institution is still in its infancy and much remains to be done (including the establishment and equipping of IPCC offices throughout Iraq, nomination and training of IPCC staff as well as the establishment of a compensation mechanism) before the IPCC will be in a position to begin adjudicating property claims and thus enable refugees and displaced persons to regain their previous homes. In this context, recent reports that KDP and PUK authorities have started re-distributing land located in Kirkuk confiscated during the Arabization process to residents from Erbil and Sulymaniah is particularly worrying given the extremely sensitive political implications of such distribution."

Det vises videre til følgende i samme anbefaling:

9. Against the aforementioned backdrop, UNHCR therefore maintains its advice as follows:

• UNHCR strongly advises States to suspend the forced returns of Iraqi nationals to all parts of Iraq until further notice.

- **UNHCR asks States to postpone the introduction of measures which are intended to induce voluntary returns, including of rejected cases. This includes financial or other incentives and particularly deterrent or punitive measures.**

- UNHCR further reiterates its request that, within the framework of international solidarity and burden-sharing, asylum-seekers from Iraq should not be returned to other countries in the region, regardless of their prior stay in or transit through these countries.

- In countries outside the region where international protection is not granted on a group-basis (de jure or otherwise), UNHCR continues to encourage the resumption of refugee status determination so that international protection needs are identified. Priority should be given in particular to individuals who are in an uncertain, precarious situation or deemed to be especially vulnerable (e.g. single female headed households without support or medical cases).

- When determining refugee status under the 1951 Convention, both compelling reasons arising out of past persecution as well as current international protection needs should be taken into consideration. It should be noted that persecution related to Convention grounds continues to take place in Iraq in addition to the widespread civil strife. This is particularly so as the authorities are, in a climate of increasing violence, currently unable to provide effective national protection and because certain groups are targeted on the basis of real or perceived political affiliation, ethnic or religious differences. In addition to persons within the groups at risk mentioned in paragraph 2 above, there will be other categories of persons who may be able to establish a well-founded fear of persecution despite the change of regime in Iraq and who will thus merit refugee status rather than a lesser form of protection. These may include, but are not limited to, those fleeing persecution related to honor crimes, religious minorities, and others targeted by various non-State agents for reasons linked to the five Convention grounds. If an asylum-seeker is not recognized as a refugee, UNHCR further recommends that he or she be granted some form of complementary protection in keeping with international human rights principles. For recent country information, please refer to the UNHCR paper on Iraq of August 2004.

- Furthermore, UNHCR recommends that cases not be rejected simply on the internal flight or relocation alternative.¹ Relocation to certain areas of Iraq is not practical or safe due to logistical constraints and/or security risks. Moreover, as effective national protection is currently unavailable, relocation is not likely to address the threat of persecution established. Due to the pervasive and influential clan and tribal structures in Iraq, relocation without prior acceptance of the local tribal/clan leaders would expose the individual to a serious risk of rejection by the community, resulting in physical insecurity and/ or undue hardship. Such concerns are especially acute in the North and in rural areas.

¹ See, UNHCR, "Guidelines on International Protection: "Internal Flight or Relocation Alternative" within the Context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 1967 Protocol relating to the Status of Refugees", HCR/GIP/03/04, 23 July 2003, particularly para. 7

UNHCR standpunkt viser at sikkerhetssituasjonen også i Nord-Irak var så alvorlig at UNHCR i sin anbefaling sterkt (**• UNHCR strongly advises States to suspend the forced returns of Iraqis to all parts of Iraq until further notice.**) ber myndighetene om å stoppe all tvungen retur og videre ber de også om å stoppe alle straffetiltak for å "motivere" til hjemreise.

Vi vil videre vise til at UNHCR's anbefaling fra 01 mars 2004 var som følger:

"Against the aforementioned background, UNHCR maintains its advice as follows: UNHCR recommends that States continue to grant some form of temporary protection to all Iraqi asylum seekers, including those who have been rejected."

"UNHCR requests a continuation of the ban on forced returns to all parts of Iraq until further notice. This request also applies in relation to Northern Iraq, in consideration of the on-going sectarian tension in this region concerning the extent of political autonomy as well as land ownership, the latter a consequence of forced displacement by the former regime's "Arabization" campaign."

Dette viser at i perioder MUF-erne har oppholdt seg i Norge har UNHCR frarådet enhver form for retur til Irak. I oktober 2005 sier UNHCR følgende:

“VI. The Return of Iraqis

77. To date, there has been no improvement in the security situation in most parts of Iraq. To the contrary, the most relevant indicators signal that the security situation generally deteriorated between January and August 2005 when compared to the same period last year. It is thus of serious concern to note that some States are considering the withdrawal of protection afforded generally to asylum-seekers from Iraq and that Convention and complementary protection recognition rates are, in some host countries, extremely low.

78. Despite the elections which took place in Iraq in January 2005, the Iraqi authorities are not yet able to provide residents with even a minimum of protection from violent attacks, including bombings specifically targeting civilians, nor guarantee them access to the basic services needed for a secure and stable life. In addition, it should be taken into consideration that premature returns could further exacerbate tensions between residents and returnees, thereby increasing insecurity.

79. Against this backdrop, UNHCR:

- Encourages governments to conduct refugee status determination for individuals who face serious protection problems within the country of asylum, who are in an uncertain, precarious situation or who are deemed to be especially vulnerable (e.g. single female heads of households without support, medical cases or victims of severe past persecution);*

- Recommends that cases not be rejected simply on the basis of an internal flight or relocation alternative.⁵¹ As set forth in more detail in Annex VII of this document, relocation inside of Iraq is usually neither safe nor practical due to security risks, a lack of or inadequate basic services and/or logistical constraints. Moreover, as effective national protection is currently unavailable, no area can be considered safe, particularly for persons who do not originate from the place of proposed relocation. Relocation is therefore not likely to address threats of persecution or security risks.*

50 Within the context of the present section, the term “Iraqi” refers to both Iraqi nationals as well as former habitual residents of Iraq.

51 See aforementioned UNHCR, *Guidelines on International Protection: ‘Internal Flight or Relocation Alternative’* particularly para. 7.

- Recommends, if an asylum-seeker from Southern or Central Iraq is not recognized as a refugee, that he/she be granted some form of complementary protection in keeping with international human rights principles until such time as an improvement in the security situation and the overall absorption capacity makes return feasible.*

- In line with the above, asks States to postpone the introduction of measures which are intended to promote or induce voluntary returns for persons originating from Southern or Central Iraq, including for those who have been found not to be in need of international protection. This includes time-limited financial or other incentives and relates particularly to deterrent or punitive measures.*

- Reiterates its request to States that, within the framework of international solidarity and burden-sharing, asylum-seekers from Iraq or whose former habitual residence was in Iraq should not be returned to other countries in the region regardless of their prior stay in or transit through these countries. While these countries have to date been generous in their tolerance of a large number of asylum-seekers from Iraq on their territories, the socio-political*

consequences of this large Iraqi presence are beginning to take their toll on the ability or willingness of authorities to continue extending protection to these persons.

- UNHCR strongly recommends to States that there be no forcible return of Iraqis to Central and Southern Iraq until such time as the necessary security conditions and absorption capacities for sustainable return are in place.*

Specific Considerations for the Three Northern Governorates (Sulaymaniyah, Erbil and Dohuk)

80. Based on in-depth assessments over the last two years by UNHCR as well as other UN agencies and humanitarian organizations, UNHCR has concluded that a differentiated approach as regards returns to the three Northern Governorates could be envisioned. While security concerns persist in the three Northern Governorates and the economy is still fragile, acts of violence are far less frequent as compared to the rest of the country and a certain level of political stability has been achieved. Serious protection concerns remain however, especially for persons who do not originate from these areas.

UNHCR therefore:

- Believes that the promotion of voluntary returns of Iraqis originating from the three Northern Governorates is feasible, provided they have family and community links that can ensure their access to protection, housing and other basic services;
 - Advises also that no persons be forcibly returned unless it has been ascertained that they have family, community or political links that can enable access to protection, housing, employment and basic services.
 - Strongly encourages States not to forcibly return rejected asylum-seekers to the three Northern Governorates if they do not originate from there. Individuals who do not originate from the three Northern Governorates would most likely be denied entry to this area by the Kurdistan Regional Government (KRG). Even if they were admitted, they would nevertheless face substantial obstacles to obtaining physical protection, legal residence, accommodation and employment. In short, family, community or political links are necessary for residents of the three Northern Governorates to meet the basic norms of civil, political and socio-economic human rights and establish sustainable integration in the place of return.
 - Encourages host countries considering forced returns of persons who have been found through fair procedures not to be in need of international protection, including new protection needs arising from recent developments, or not to have other compelling humanitarian grounds justifying stay, or to be sensitive to concerns of the Central Government as well as the KRG authorities who have repeatedly emphasized the destabilizing effect large numbers of forced returns would have on an already fragile situation as well as the lack of sufficient absorption capacity (and in particular shortage of housing). In particular, host countries are encouraged to provide assistance packages to the returnees and receiving communities;
- to grant a reasonable period of time to the affected persons to avail themselves of different types of assistance offered for return by the host country following rejection of their asylum claims and be counselled of their options;
- to ensure that return is to the place of origin only in order to provide the individual with a reasonable opportunity for durable re-integration in Iraq;
 - to ensure that any forcible returns be phased, conducted in an orderly manner and closely coordinated with the KRG authorities in order to take into account the limited absorption capacities in the three Northern Governorates."

Dette viser at det ikke her er snakk om grunnløse asylsøknader i utgangspunktet, men en utsatt etnisk gruppe i ett land i kaos og krig, når de flyktet fra hjemlandet.

Tilknytning til riket

Når MUF-vedtakene ble gitt i 2000, ble de fleste bosatt i kommuner og integreringsarbeid påbegynt. Således kom svært mange i arbeid og har blitt velintegrert i det norske samfunnet. I denne forbindelse er det verdt å nevne UDI's holdning til saken, omtalt i Stavanger Aftenblad, 11.05.04. som følger:

"I brevet (fra UDI) går etaten inn for å gjøre det motsatte av det Solberg foreskriver: UDI vil innvilge MUF-erne oppholdstillatelser - på grunn av «sterke menneskelige hensyn og særlig tilknytning til riket».

MUF-erne har hatt arbeidsløys mens de har vært her - og har brukt den.

- Mange er godt integrert, snakker norsk og er i arbeid, sier avdelingsdirektør Paula Tolonen i UDI. Hun mener myndighetene bør ta ansvar for sine «tvetydige signaler» til kurderne; de har bare hatt midlertidige tillatelser, men på tross av dette fått norskopplæring, blitt bosatt i kommuner og har kunnet jobbe.

Ingen smittefare

UDI tror ikke at det er noen særlig smittefare i å innvilge opphold. Ingen andre asylsøkere har hatt såkalt MUF, så andre nasjonaliteter kan ikke henge seg på med tilsvarende krav. MUF-erne har dessuten vært i Norge så lenge at kurdere andre steder neppe vil kunne tolke disse oppholdstillatelsene”

Vi er enige i denne konklusjonen fra UDI. Siden intervjuet i 2004, har deres tilknytning blitt ytterligere styrket først ved den midlertidige stoppen i behandlingen av asylsøknadere fra Irak, pga krig og den usikre sikkerhetssituasjonen i Irak, deretter ved innføringen av den midlertidige forskriften 24.02.05. Man må nå kunne fastslå at denne gruppen har en særlig tilknytning til riket.

Forslaget

Vi er enig med departementet sin intensjon om å gi gruppen nå varig opphold. Dessverre ser vi ikke at forslaget ivaretar intensjonen.

Bosettingstillatelse - § 2c i forslaget

Innledningsvis vil vi påpeke at forslaget omhandler en ny førstegangstillatelse, jfr forslag til endringer i midlertidig forskriften § 2c. Etter vårt syn mener vi det mest korrekte, og i henhold til den uttalte intensjon til departementet, være å gi gruppen bosettingstillatelse – i medhold av utlendingslovens § 12.

Gruppen ville under ”normale” omstendigheter oppfylt kriteriene for bosettingstillatelse, sett hen til at de fleste i gruppen fikk innvilget førstegangs arbeids- og oppholdstillatelse i 2005/2006.

For å se hva som betraktes som lang botid i andre typer saker, vises det her til UDI rundskriv 02-32 om bosettingstillatelse hvor det fremkommer følgende under pkt III (praktiseringen av forskriftens § 45 bokstav a) bokstav d, kravet til varighet av tidligere opphold:

”Følgende utregningsregel bør brukes: Det langvarige oppholdet og tiden med tillatelse som danner grunnlag for bosettingstillatelse (total oppholdstid), må til sammen bli minst 8-10 år.”

For å ivareta intensjonen og yte et minimum av rettferd ovenfor gruppen foreslår vi nå at forskriftens bestemmelse i 2a omhandler bosettingstillatelse og ikke ny første gangs arbeids- og oppholdstillatelse.

Identitet – Forslaget § 2 c, femte ledd

I forslagens § 2c femte ledd, så fremkommer følgende:

Det er et vilkår for tillatelse at søkerens identitet er kjent. Ved behandling av søknad etter første ledd anses identiteten kjent blant annet når søkeren fremlegger irakisk pass som er anerkjent av norske myndigheter som reisedokument, med mindre det er konkrete holdepunkter for at slikt pass bygger på uriktige opplysninger...

Vi er svært skeptiske til denne formuleringen, bakgrunnen for dette er erfaringene vi har med verifiseringsarbeidet som er utført av Kripos i forbindelse med fornyelsessøknadene fra gruppen. På vegne av MUF-komiteen reiste SEIF til Kurdistan, Nord-Irak, for å undersøke nærmere det verifiseringsarbeidet som er utført i forbindelse med disse sakene. Hovedsakelig er det Kripos som har slått fast at innlevert dokumenter, som oftest id-kort og/eller statsborgerskapsbevis, er mest sannsynligvis falskt eller uautorisert utstedt. Dette gjøres etter en undersøkelse av selve det fysiske dokumentet som er innlevert og ikke etter en nærmere undersøkelse av opplysningene som fremkommer i dokumentasjon som er innlevert.

Det konkluderes ikke med 100% sikkerhet at dokumentene er falske eller uautorisert utstedt, kun at de mest sannsynlig er det.

Svært mange av de som har fått slikt vedtak og dermed avslag, har oftest fått utstedt G-pass og tidligere irakisk S-pass som var kravet i tidligere midlertidig forskrift. Når de leverer ytterligere irakisk dokumentasjon på sin identitet blir disse dokumentene ikke tillagt vekt på bakgrunn av utlendingsmyndighetene generelle erfaring med dokumentene og det anføres fra utlendingsmyndighetenes side at dokumenter fra Irak har lav notoritet at de ikke tillegges vekt. Det blir i praksis således umulig for den enkelte å bevise at den identitet har fremlagt er korrekt.

Vi tok utfordringen fra MUF-komiteen og reiste til Nord-Irak, Kurdistan i midten av mai 09. Vi fikk tilgang til folkeregistrene i de enkelte byene og de sakene vi fikk med oss fant vi igjen i folkeregisterbøkene i Irak, Kurdistan, samt på skoler, etc. Deres oppgitte identitet var korrekt, i motsetning til hva utlendingsmyndighetene i Norge har lagt til grunn. Således kan vi konkludere med at utlendingsmyndighetenes verifiseringsarbeid i disse sakene ikke er tilfredsstillende.

Det vises videre til dom i Gulating lagmannsrett angående en iraker, "Muffer", som ble tiltalt for å ha levert falsk dokumentasjon, i medhold av straffeloven § 185, annet ledd. I domsavsigelsen sier Gulatings lagmannsrett følgende::

"Slik lagmannsretten vurderer bevisene, foreligger det således en uklarhet med hensyn til dokumentenes opprinnelse, og en reell mulighet for at de er fremstilt på legalt vis av irakiske myndigheter i 1998, i overensstemmelse med tiltales forklaring. Lagmannsretten peker ellers på at bevissituasjonen med hensyn til en slik eventualitet kunne vært undersøkt ved henvendelse til Iraks ambassade i Stockholm, som formodentlig derved kunne bidradd til en nærmere opplysning av saken med hensyn på vurdering av dokumentenes ekthet"

Videre:

"Hensett til det straffeprosessuelle grunnprinsipp om at enhver rimelig tvil skal komme tiltale til gode, er lagmannsretten kommet til at tiltale blir å frifinne, idet det finnes å foreligge rimelig tvil med hensyn til om at dokumentene saken gjelder er falske."

Klager ble frikjent, dommen var enstemmig.

Irakiske G-pass er godkjent som reisedokumenter av Schengenstatene og av Norge. Det bør således være tilstrekkelig med at søkerne fremlegger G-pass som dokumentasjon på sin identitet.

Vi foreslår derfor følgende tekst i forslaget fjernes:

"blant annet" i setningen: Det er et vilkår for tillatelse at søkerens identitet er kjent. Ved behandling av søknad etter første ledd anses identiteten kjent blant annet når søkeren fremlegger irakisk pass...

Og setningen:

med mindre det er konkrete holdepunkter for at slikt pass bygger på uriktige opplysninger.

Femte ledd blir dermed seende slik ut:

Det er et vilkår for tillatelse at søkerens identitet er kjent. Ved behandling av søknad etter første ledd anses identiteten kjent når søkeren fremlegger irakisk pass som er anerkjent av norske myndigheter som reisedokument. Det er videre et vilkår for tillatelse etter første ledd at søkeren var i riket 18. mars 2009. Det gjøres unntak for kravet til underhold og bolig, jf. utlendingsforskriften §§ 19 og 20.

Identitet vil da anses som kjent så lenge søkeren innehar irakisk pass som er godkjent som reisedokument av norske myndigheter.

Med vennlig hilsen

Selvhjelp for innvandrere og flyktninger

Jon Ole Martinsen